Distinctio prima

Dū seuientiū ⁊ vandaloꝝ tp̄e fuiſſꝫ italiā
in cāpanie ptib⁹ depopulata. multiq; eſſent
de hac terra in affricanā regionē trāſducti.
vir dn̄i paulinꝰ cūcta que ad ep̄atꝰ vſum ha
bere poterat captiuis indigētibuſq; largitꝰ
eſt. Cūq; iā nihil oīno ſupeſſet qđ petentib⁹
dari potuiſſet q̄dam die quedā vidua adue
nit q̄ a regꝭ ⁊ vandaloꝝ genero filiū ſuū ī ca
ptiuitatē fuiſſe ductū phibuit atq; a viro di
buiꝰ p̄ciū poſtulauit ſi forte illiꝰ dn̄s h̄ dig/
ret accipe ⁊ hunc ꝯcederet ad ꝓpria remeare
Sꝫ vir dei magnope quid petēti feīe dare
potuiſſet inq̄rēs nihil apud ſe aliud niſi ſe ī
uenit. petētiq; femīe rn̄dit dicens. Mulier
qđ poſſim tibi dare nō habeo. ſed meipſum
tolle. me ſuum iurꝭ tui eſſe ꝓfitere. atq; vt fi
liū tuū recipias me vice illiꝰ in ſuitiū trade
Qđ illa ex ore tāti viri audiēs irriſionē po/
tiꝰ q̄ꝫ cōpaſſionē credidit. At ille vt erat vir
eloquētiſſimꝰ ⁊ valde in exteriorib⁹ q̄ꝫ ſtu/
dijs eruditꝰ dubitāti feīe citiꝰ ꝑſuaſit vt au/
dita crederet ⁊ ꝓ receptōe filij ī ſuitiū trade
re nō dubitaret ep̄m. Perrexerunt ḡ vterq;
in affricā. Procedēti aūt regꝭ genero q̄ eiꝰ fi
liū habebat vidua rogatura ſe obtulit ac p̄ꝰ
petiuit vt ei filius donari debuiſſꝫ. Qđ cū
vir barbarꝰ typo ſupbie turgidus. gaudio
trāſitorie ꝓſperitatꝭ inflatꝰ nō ſolum facere
ſꝫ ⁊ audire deſpiceret. vidua ſubiūxit dicēs
Ecce hoīem hūc ꝓ eo vicariū p̄beo ⁊ ſolū/
modo pietatē in me exhibēs mihi filiū meū
vnicū redde. Cūq; ille venuſti vultꝰ hoīem
ꝯſpexiſſet quā artē noſſet inq̄ſiuit. Cui vir
dei paulinꝰ rn̄dit dicēs. Artem q̄dē aliquā
neſcio. ſꝫ ortū bn̄ excolere ſcio. Qđ vir gen/
tilis valđ libent accepit cū ī nutriēdis oleri
b⁹ q̄ peritꝰ eēt audiuit. Suſcepit itaq; ſuū
⁊ roganti vidue reddidit filiū. q̄ accepto vi/
dua ex affricana regione diſceſſit. paulinus
ſuo excolēdi orti ſuſcepit curā. Cūq; iſdē re/
gis gener crebro īgrederet ortū ſuū. ortu/
lanūq; q̄dā req̄reret ⁊ ſapientē valde eē ho/
minē videret. amicos cepit familiares deſe
rere ⁊ ſepiꝰ cū ſuo ortulano colloq̄ atq; ſmo
nib⁹ eiꝰ delectari. Cui paulinꝰ q̄tidie ad mē
ſam olera virēteſq; herbas deferre ꝯſueue/
rat ⁊ accepto pane ad curā orti r̄meare. Cū
q; diutiꝰ h̄ agere q̄dam die dn̄o ſuo ſecū ſe
cretiꝰ loq̄nti ait. Vide q̄d agas ⁊ ⁊ vādaloꝝ
regnū q̄lr̄ diſponi debeat ꝓuide. q̄ rex citiꝰ
⁊ cū oī celeritate moriturꝰ ē. Qđ ille audiēs
q̄ ab eodē rege p̄ ceteris diligebat ei minime

tacuit ſꝫ q̄d a ſuo ortulano ſapiēti. ſ. viro ag
nouiſſet īdicauit. Qđ dū rex audiſſet rn̄dit
ilico. Ego vellē hūc de q̄ loq̄ris hoīem vide
re. Cui gener eius venerabilꝭ paulini tp̄alis
dn̄s rn̄dit dicēſ. virētes herbas mihi ad prā
diū deferre ꝯſueuit. Has itaq; hūc ad men
ſam meā deportare facio vt q̄s ſit q̄ mihi h̄
locutꝰ ſit agnoſcas. Factūq; ē cū rex ad prā
diū diſcubuit paulinꝰ ex ſuo ope olera que/
q; ⁊ virentia delaturꝰ venit. Cūq; hunc rex
ſubito ꝯſpexiſſet intremuit atq; accito eius
dn̄o ſibi ꝑ filiā ꝓpiquo ei ſecretū qđ p̄us ab
ſconderat indicauit dicēs. Verū ē qđ audi/
ſti. Nā nocte hac ī ſomno ſedētes ī tribuna
lib⁹ ꝯtra me iudices vidi int q̄s iſte ⁊ ſimul
ſedebat ⁊ flagellū qđ aliq̄n acceperā eoꝝ mi
hi iudicio tollebat. Sꝫ ꝑcunctare q̄ſnā ſit
Nā ego hūc tāti meriti virū popularē vt cō
ſpicit eſſe nō ſuſpicor. Tūc gener regꝭ ſecre
to paulinū tulit q̄ſnam eēt inq̄ſiuit. Cui vir
dei rn̄dit. ſuus tuꝰ ſum quē ꝓ filio vidue vi
cariū ſuſcepiſti. Cunq; ille inſtant req̄reret
vt nō q̄d eēt ſꝫ q̄d in ſua patria fuiſſꝫ indica
ret. atq; h̄ ab eo facta iteratōe freq̄ntꝭ inqui
ſitōis req̄reret vir dei ꝯſtrictꝰ magniſq; cō/
iuratōnib⁹ iam nō valēs negare q̄d eēt ep̄m
ſe fuiſſe teſtatus ē. qđ poſſeſſor eius audiēs
valde obtimuit atq; humilr̄ obtulit dicēs.
pete q̄d vis q̄tenꝰ ad trā tuā a me cū magno
munere reuertariſ. Cui vir dn̄i paulinꝰ ait.
Vnū eſt bn̄ficiū qđ impēdere mihi potes.
vt oēs ciuitatꝭ mee captiuos relaxes. q̄ cun
cti ꝑtinꝰ ī affricana regiōe req̄ſiti cū onuſtꝭ
frumēto nauib⁹ ꝓ venerabilis viri Paulini
ſatiſfactione ī eius comitatu laxati ſt. Poſt
nō multos ſuo dies ⁊ vādalorū rex occubuit
⁊ flagellū qđ ad ſuā ꝑniciē diſpēſante deo
ꝓ fidelium diſciplina tenuerat amiſit. Sic
q; factum ē vt omnipotēs dei famulꝰ pauli
nus vera p̄diceret ⁊ q̄ ſe ſolū in ſuitiū tradi
derat cū multꝭ a ſuitio ad libertatē rediret
illū videlicet imitatꝰ q̄ formā ſui aſſumpſit
ne nos eſſemus ſerui pcti. Cuiꝰ ſequēs ve/
ſtigia paulinꝰ ad tempꝰ volūtarie ſuꝰ factꝰ
eſt ſolus vt eēt poſtmodū liber cum multis

XXX

Juſtiniani p̄ncipis tp̄e cū daciꝰ medio/
lanēſis vrbis ep̄s cauſa fidei exactꝰ ad ꝯſtā
tinopolitanā vrbē ꝑgeret corinthū deuenit
Qui dū largā domū ad hoſpitādū q̄reret
que comitatū illiꝰ totū ferre potuiſſet ⁊ vix
inueniret aſpexit eminꝰ domū congruentis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0069
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG